

eE06.1a ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας

in kurze Sätze aufgelöst

- ἡ τῆς ἡμετέρας πόλεως γένεσις ἐξ ἴσων ἀνθρώπων ἐστίν. zweimal attributive Klammer
ἡμεῖς γὰρ πάντες ἀδελφοὶ ἐκ μιᾶς μητρός ἐσμεν. von εἰμί, εἶ, ἐστίν, ἐσμέν, ἐστέ, εἰσίν.
αὕτη ἡ ἐξ ἴσου γένεσις ἡμῖν αἰτία τῆς ἀγαθῆς πολιτείας ἐστίν. präpositionaler Ausdruck als Attribut
αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις
- 5 ἐκ παντοδαπῶν καὶ ἀνωμάλων ἀνθρώπων κατασκευάζονται
ὥστε καὶ αἱ πολιτεῖαι αὐτῶν ἀνώμαλοί εἰσιν. ἀνώμαλοί ist zweieinig und hier femininum
αὗται γὰρ εἰσι τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι. τυρ. ... ὀλιγ.= PrädNom. – ...τε καὶ = καὶ... καὶ
ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ ἀλλήλων ὄντες, ὄντες: ὦν geht wie [λύων](#), zum [Partizip](#)
τοὺς ἄλλους πολίτας νομίζομεν οὔτε δούλους οὔτε δεσπότας.
- 10 ἀλλὰ ἡμᾶς ἀλλήλοις ἴσους νομίζομεν.
ἀλλὰ ἡμᾶς ἀλλήλοις ἴσους νομίζοντες οἰκοῦμεν. zum [Partizip](#) - οἰκοῦμεν „wir leben zusammen“
ἀλλὰ ἀλλήλοις ἴσοι εἶναι ἀξιούμεν. οἰκοῦμεν < οἰκέ-ομεν, ἀξιούμεν < ἀξιό-ομεν
ἡ οὖν ἰσογονία κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστίν.
καὶ ἡ ἰσογονία ἡ ἡμετέρα ἡμᾶς ἀναγκάζει ἰσονομίαν ζητεῖν. aufgelöste attr. Klammer, ζητεῖν < ζητέ-ειν
- 15 ἡ δὲ ἰσονομία κατὰ νόμον κατασκευάζεται.
καὶ ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἀναγκάζει μηδενὶ ἄλλῳ ὑπείκειν
ἢ δόξῃ ἀρετῆς καὶ φρονήσεως. ἢ nach ἄλλος oder Komparativ „als“
οἱ τῶνδὲ γε πατέρες καὶ οἱ ἡμέτεροι καὶ αὐτοὶ οὗτοι οὕτως ἔχουσιν. οὕτως ἔχω „sich so verhalten“
[αὐτοί](#): prädikativ
- 20 ὅθεν δὴ ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ πάντες Ἀθηναῖοι τρέφονται.
ὅθεν δὴ ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τρεφόμενοι,
πάντες Ἀθηναῖοι πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα παρέχονται
εἰς πάντας ἀνθρώπους.
καὶ τοῦτο ποιοῦσιν ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ. ποιοῦσιν < ποιέ-ουσιν
- 25 νομίζουσι δὴ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μάχεσθαι δεῖν
καὶ μάχονται τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν
ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας,
καὶ μάχονται τοῖς βαρβάροις ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων.
- 30 Dreimal Menander zum Üben des Part.Pr.A und der V.contr.:
Θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονούσιν οἱ γονεῖς. φρονέω „denken, klug sein“
Ἐλπίζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πράττειν καλῶς. ἐλπίζω „hoffen“, πράττω „handeln“, τιμάω „ehren, schätzen“
Ἡ γλῶσσ’ ἀμαρτάνουσα τάληθῇ λέγει. γλῶσσ’ = γλῶσσα, ἀμαρτάνω „irren, fehlgehen“,
[ἀληθής](#), ἐς „wahr“, τάληθῇ „das Wahre, die Wahrheit“